

Bag højsikrede mure forsøger jødiske og muslimske elever at nedbryde fordomme

Yousef Ali Shaban og David Shlomi (øverst tv.) nød deres sojapølse-hotdog med de andre elever fra Al-Hikma- og Carolineskolen i fredags, da de som en del af et brobyggerprojekt mødtes for at få en bedre forståelse for hinanden. – Foto: Leif Tuxen

5. marts 2019, kl. 0:00, opdateret kl. 14:17
Af Thomas Kellermann Hansen

For at lære at håndtere fordomme og konflikter må man også forstå, hvad der ligger bag dem. Det var udgangspunktet for de jødiske og muslimske skoleelever, der som en del af et brobyggerprojekt i fredags mødtes for at tale om, hvordan dialog kan forebygge had

Forbi den afsikrede port på Strandvejen, videre ned ad en sidevej forbi to politibetjente med maskinpistoler og igennem skolens interne sikkerhedssystem med porte og vagter. Den tur tog eleverne fra 6. klasse på den muslimske friskole Al-Hikma Skolen i Sydhavnen fredag morgen

for at bruge en dag sammen med elever fra 5. klasse på Carolineskolen i Hellerup. Eleverne på de to skoler havde i løbet af sidste uge haft undervisning hver for sig, men skulle fredag mødes for at binde en sløjfe på det, de havde lært.

Dagen bød blandt andet på cirkeløvelser, dialogkaffe og interaktivt dilemmateater, der skulle engagere og udfordre eleverne.

”Vi, der har kysset en frø,” siger Özlem Cekic, der står i midten af cirklen dannet af eleverne, som de skal træde ind i, hvis de kan genkende det, der bliver sagt. En dreng fra Al-Hikma Skolen lister sig varsomt frem og tilbage, mens de andre elever fniser, før han står ved det og går helt ind i midten og griner i kor med de andre.

Udsagnene fortsætter, indtil Özlem Cekic tester, om eleverne på de to skoler har fået noget ud af de fire dages undervisning, der har ledt op til den dag, de skal tilbringe sammen.

”Vi, der har fået færre fordomme,” siger hun, inden både de muslimske og jødiske elever strømmer ind mod midten.

Det glæder Allaa Al-Naqach, der er viceleder på Al-Hikma Skolen.

”Vi voksne har tit fordomme, der ligger dybt forankret i os, mens børn kan være langt mere åbne, og jeg kan helt klart se, at det her forløb har rykket noget,” siger han og fortsætter:

”De her børn får svært ved at komme hjem og sige, at de ikke har mødt en sød muslim eller jøde.”

Men selvom eleverne havde fået udvidet deres horisont og kendskab til fordomme, skulle de også udfordres. Efter cirkeløvelsen og et frikvarter med rundvisning i makkerskaber mellem én jødisk og én muslimsk elev, skulle alle elever deltage i et ”forumteater”, hvor skuespillere og publikum interagerer.

Stykket handler om Daniel, der arbejder som lærer på Sortedamskolen. Her møder han Sara, der har sin første dag som lærer på skolen, men som Daniel øjeblikkeligt konkluderer må være den nye rengøringsdame. Hvad der kunne have været en hyggelig dialog mellem to nye kolleger, bliver nu en ophedet diskussion med Daniels israelske far og Saras palæstinensiske far som omdrejningspunkt, og eleverne befinder sig på et splitsekund i grænselandet mellem fiktion og virkelighed. Herfra skulle eleverne skiftevis spille Sara og Daniel og prøve at afvæbne konflikten, mens skuespillerne tester den diplomatiske tilgang.

”Lad os prøve at tale om en af de fordomme, du mener, vi har om jer,” siger eleven, der spiller Daniel, til Sara, efterfulgt af en tænkepause.

”Jeg kan godt forstå, du har svært ved at vælge én, når der er så mange fordomme at tage af,” indvender Sara.

”Men jeg vil også gerne gøre det om, for jeg vil godt være venner med muslimer. Jeg er ked af, jeg troede, du var den nye rengøringsdame,” siger eleven, der med det samme bliver konfronteret på ny.

”Jamen, hvorfor vil du være venner med mig? Er det sådan et velgørhedsprojekt, du er ude i? Muslimvelfærd i stedet for

dyrevelfærd?”

Efter skuespillet er det tid til frokost. Og selvom eleverne fik udfordret deres argumenter, var det stadig sjovt, forklarer Yousef Ali Shaban fra Al-Hikma Skolen, der er tilfreds med dagen og de jødiske elever.

”Jeg troede faktisk ikke, de var så søde. Jeg vidste ikke så meget om dem, men jeg kan jo se i dag, at de alle kan være mine venner,” konkluderer han.

Også David Shlomi, der nu sidder side om side med Yousef og spiser frokost, har fået meget ud af dagen, siger han.

”Det har været godt at lære dem at kende. Jeg kan sagtens være venner med en muslim.”

Det glæder skuespiller Runi Lewrissa, der står bag Creactor, som har udarbejdet det interaktive stykke, at eleverne er kommet tættere på hinanden. Selvom stykket var grænsesøgende, er det vigtigt at konfrontere eleverne med holdninger, de kan møde ude i virkeligheden, forklarer han.

”Det er også vigtigt at vide, at der er et utal af strategier, man kan tage i brug for at afvæbne en konflikt. Det er det, vi forsøger at bevidstgøre, når vi svarer eleverne igen, hvilket selvfølgelig også er en balance.”

Efter frokosten flokkes personale fra de to skoler og Brobyggerne til en foreløbig evaluering. Der bliver talt godt om sojapølserne, der i dagens anledning hørte til de hotdogs, der var på menuen. Der bliver grint over

spidsfindigheder, før Camilla Schou, der er viceleder på Carolineskolen, forklarer, hvorfor hun synes, dagen er vellykket.

”Jeg synes, det er en kæmpe succes, hvis bare vi har udvidet ét barns horisont.”

En lærer fra Carolineskolen tilslutter sig flokken og begynder at tale med Allaa Al-Naqach. De bliver hurtigt enige om vigtigheden af at finde fællesnævnerne mellem jøder og muslimer, indgå i dialog og forebygge had.

”Det er vigtigt, at vores børn bliver bedre til det end os, for vi har ikke været så gode,” siger læreren.

Allaa Al-Naqach nikker anerkendende.